

ВІДСВЯТКУВАЛИ! ЩО ДАЛІ?

нас чекає
наступний РІК
РОБИТИ ТА
БОРОТЬБИ

Пропонуємо вашій увазі проект другої редакції
доктрини ГО "ПОСТУП" "Громадянська республіка" (третій та четвертий розділи)

ГРОМАДЯНСЬКА РЕСПУБЛІКА

III

ТЕХНОЛОГІЯ ПРИХОДУ ДО ВЛАДИ

Існують різні шляхи приходу до влади: отримати в спадок (як за монархії), конституційний шлях(вибори), військовий переворот, силове захоплення влади (не військовими), інтервенція іноземною державою. Але це все технології. Ці технології різні, але мають одну спільну обставину успіху. Всі вони можливі тільки в разі, якщо досягнуто одну з обов'язкових умов. Для цього потрібно зрозуміти сутність влади. Влада завжди базується на людях, на їх підтримці, на підтримці народу. Тому сама сила влади безпосередньо залежить від ступеня підтримки її народом. Якщо народ підтримує якусь силу, ніщо не зможе утримати цю силу від приходу до влади. Причому не має значення, яким саме конкретним способом буде здійснено такий перехід: палацовим переворотом, виборами, майданом, військовим переворотом або іноземною інтервенцією. І навпаки, якщо влада втрачає підтримку народу, тоді таку владу дуже швидко змінять.

Якщо підтримку народу висловити в процентному співвідношенні, можна умовно виділити кілька ступенів. Це цифри оціночні і практичні. Взяті зі світової історії, вони можуть трохи змінюватись в різних конкретних випадках, але порядок їх скрізь і у всіх країнах однаковий. Тут потрібно звернути увагу на те, що підтримка народу і результат на виборах - це не одне і те ж. Результати можуть підтасовувати, а реальну підтримку народу сфальсифікувати не можна. Нею можна маніпулювати, щоб підняти її або опустити, але «намалювати» неможливо. Ми говоримо про фактичну, реальну підтримку народом тієї чи іншої політичної сили.

Отже, підтримка народом влади на рівні **10% і менше**. За такої підтримки відбувається неминуча втрата влади. Тільки екстрені і швидкі заходи можуть врятувати ситуацію. Дуже часто у вигляді таких екстрених заходів використовують розв'язування війни. Але якщо нічого не робити, то влада втрачається дуже швидко. Технологічно це може бути реалізовано як палацовим переворотом, так і законними виборами, а може і силовим варіантом або ж іноземною інтервенцією.

Далі, **10%-25%**. Такий рівень підтримки народу вже дозволяє перебувати при владі. Але при цьому будь-які дії щодо розвитку держави владою практично неможливі, так як всі зусилля і дії уряду спрямовані на утримання влади. І будь-які «непопулярні» дії можуть відразу призвести до падіння рівня підтримки нижче 10%, що призведе до втрати влади. За такого рівня підтримки влада діє «по накатаній». Вона утримується завдяки бюрократичному апаратові, діям чиновників і репресивному апаратові. Головне завдання влади в цьому випадку - постійно боротися за трон, за урядові крісла. Тут вже не до реформ. Саме таку історію ми спостерігаємо в Україні майже весь час її незалежності.

Третій рівень підтримки народом влади - **25%-50%**. Це «крейсерська швидкість» влади. Це нормальна підтримка народу для нормальної влади. Достатня популярність і кредит довіри для того, щоб робити кроки, спрямовані не тільки на оптимальне управління державою, а й на впровадження певних реформ, щоправда, не дуже радикальних. Причиною цьому є той факт, що за радикальних реформ відбувається, як мінімум, короткострокова втрата рейтингу, незалежно від результату

реформ. І такі зрушення в підтримці і популярності можуть призвести до послаблення, а то і до втрати влади, незважаючи на позитивність самих реформ. Але ця позитивність з'ясується вже пізніше, коли влада загублена. І не факт, що наступна влада не поверне на корисні, але непопулярні реформи. Для радикальних реформ потрібна спеціальна підготовка, аби запастися достатньою міцністю.

Четвертий рівень - **50% рівня підтримки і вище**. Образно висловлюючись, це - «політичний джек-пот». Така підтримка не може бути постійною, відбувається тимчасово після будь-яких політичних подій. Наприклад, перші сто днів нової влади або переможні дії в якій-небудь війні і т.п. За такої підтримки влада може робити абсолютно будь-які радикальні і непопулярні реформи, проводити всілякі зміни і зміни в державі, не дуже турбуючись про те, що ці зміни можуть призвести до втрати влади. У такі моменти іноді доцільно робити позачергові вибори, щоб продовжити час перебування при владі, тому що в результаті виборів в такому випадку можна отримати більше 75% голосів, як мінімум.

Ще раз звертаємо увагу, що ці процентні співвідношення - не рейтинг при голосуванні на виборах, це саме РЕАЛЬНА підтримка суспільства. На практиці вони майже завжди відрізняються. Реальну підтримку народу, як правило, всі уряди знають, але намагаються її не афішувати. Замість цього демонструють або результати різних соціологічних досліджень, або ж результати виборів. Звичайні громадяни, як правило, не знають про ступінь реальної підтримки влади народом, а от сам уряд, його політичні вороги, розвідслужби іноземних держав про це поінформовані, і на ці показники орієнтуються при плануванні своїх дій.

Розібравшись з природою влади і тим, на чому вона тримається (на підтримці народом), тепер логічно буде розібратися з тим, як досягти зростання рейтингу цієї самої реальної підтримки. Здавалося б, тут все дуже просто. Щоб отримати підтримку народу потрібно просто грамотно використовувати різні пар-технології і методи. Вкласти великі кошти в політичну рекламу через ЗМІ, і справу зроблено. Що, власне, і намагаються робити всі політичні сили перед виборами. Намагаються робити скрізь і завжди, але, як показує практика, - це дає результат в межах до 25% реальної підтримки. Іншими словами, звичайними пар-технологіями досягти рівня вище, ніж потрібно просто для утримання влади, не вдається. Чому? Відповідь криється у природі суспільства. Зазвичай, воно складається з, приблизно, 30% люмпену, який легко спокуюється рекламою та популістськими гаслами та 70% середнього класу, якому потрібне щось більше, а саме - реальний план змін, який можна зрозуміти. Таким чином, отримати повноту влади лише за допомогою пар-технологій (тобто грошей) неможливо. Навіть якщо вдасться заручитися 100%-ю підтримкою люмпену - це лише 30%, а отже, така влада не може бути стабільною. Стабільність влади забезпечується підтримкою середнього класу.

ЯК ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПІДТРИМКУ ВСІХ ГРОМАДЯН??

Відповідь тут полягає в тому, що громадяни підтримують не просто якусь політичну силу, а в її особі ту систему, в якій вони

хочуть жити. Або навпаки, НЕ підтримують ту ситуацію або ту систему, яка склалася в суспільстві. Це означає, що якщо система в країні склалася така, котра робить країну слабкою, якщо країна котиться до краху, то підтримку народу на необхідному рівні може отримати тільки та сила, яка буде представляти НОВУ СИСТЕМУ влади, нову систему організації суспільства. Але навіть і в цьому випадку проста презентація нової системи влади сама по собі не забезпечує автоматичне зростання рівня підтримки народу. Як бути?

Необхідного результату можна досягти шляхом ВПРОВАДЖЕННЯ ІДЕЇ, впровадження в свідомість народу нової системи організації суспільства, нової системи влади. Тобто, потрібно домогтися підтримки ідеї більшої частини населення країни. А як домогтися впровадження в маси нової ідеології і чи можна виміряти ступінь такого «впровадження»? Можна домогтися і можна виміряти. Соціальна психологія говорить, що якщо ідея оволодіє активною частиною населення в кількості від 3% до 6% всього населення, то дуже швидко ідею сприйме все суспільство. І не знайдеться сили, здатної бути перешкодою для реалізації такої ідеї. Та не знайдеться сили, здатної зупинити прогресивний загін громадян (масову ідеологічну організацію) на шляху до влади та встановлення нового порядку.

ЯК ВПРОВАДИТИ НОВУ ГРОМАДЯНСЬКУ ІДЕЮ В МАСИ ДО РІВНЯ ВІД 3% ДО 6% ЇЇ ПРИЙНЯТТЯ?

Тут вже все просто. Шляхом звичайної агітації і пропаганди. В умовах України досить буде, щоб від 1 до 2 млн. населення розібралися в суті Громадянської ідеології і почали підтримувати цю ідею. І не обов'язково, щоб вони безпосередньо брали участь у справі встановлення нового громадського порядку. Досить буде того, щоб вони були просто соціально активними громадянами. Це буде свого роду «ідеологічною закускою», яка призведе до того, що дуже швидко, в межах від 3 до 10 років все суспільство буде заражене новою ідеєю. І якщо буде в цей час діяти організація, яка буде йти в бік встановлення нового громадського порядку, така організація стане масовою. Така масова ідеологічна організація стане точкою кристалізації навколо неї тих, хто на практиці здійснить реальну зміну влади і змінить країну. Зараз такою організацією є громадянська організація «Поступ», а нова ідея - Громадянська республіка.

Отримуємо остаточний висновок: технологія приходу до влади і зміна системи влади - це постійна і все наростаюча агітація і пропаганда. Шляхом постійного розширення ареалу розсилки газети «Громадянська республіка», поширення принципів Громадянської республіки через соціальні мережі, поширення спеціальних відеоматеріалів, використання інших інструментів пропаганди домогтися, щоб цю ідеологію усвідомили близько 1-2 млн. громадян України. І це є досяжним завданням. Тому той, хто хотітиме, щоб життя в країні змінилось, сприятиме поширенню нових цивільних ідей.

IV

СУТНІСТЬ ГРОМАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Громадянська республіка - це політичний лад, який базується на трьох Громадянських постулатах.

ПОСТУЛАТ №1: КОЖЕН ГРОМАДЯНИН МАЄ ПРАВО БРАТИ УЧАСТЬ В УПРАВЛІННІ СВОЄЮ ДЕРЖАВОЮ ОСОБИСТО АБО ЧЕРЕЗ ДЕЛЕГАТА.

Це означає, що кожен громадянин має одне повноваження на управління та може ним завжди розпорядитися особисто або делегувати іншому громадянину. Рішення керувати особисто або делегувати повноваження іншому громадянину він обирає самостійно та вільно, і в будь-який момент може це повноваження забрати.

ПОСТУЛАТ №2: КОЖЕН ГРОМАДЯНИН ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ БРАТИ УЧАСТЬ В УПРАВЛІННІ СВОЄЮ ДЕРЖАВОЮ ОСОБИСТО АБО ЧЕРЕЗ ДЕЛЕГАТА.

Це означає, що тільки той, хто бере участь в управлінні державою, має права громадянина. Той, хто не виконує цей обов'язок, - автоматично втрачає громадянство і стає підданим.

ПОСТУЛАТ №3: УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВОЮ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ СИСТЕМУ ГРОМАДЯНСЬКИХ РАД, КУДИ ДЕЛЕГАТИ ДЕЛЕГУЮТЬСЯ, А НЕ ОБИРАЮТЬСЯ НА ВИБОРАХ.

Постулати є серцевиною Громадянської республіки і не підлягають обговоренню.

Отже, основні положення Громадянської республіки:

- управління Громадянською республікою відбувається через систему Рад;
- в системі управління державою бере участь тільки громадянин, а не просто людина, що проживає на її території;
- громадянин - це особа, яка бере участь в системі управління державою.

Тамні демократичні вибори скасовуються. Вибори скасовуються взагалі. Замість них вводиться система делегування своїх повноважень на управління делегатами різних рівнів.

У кожного громадянина одне повноваження на управління на кожному рівні.

Делегування - це право добровільної передачі громадянином свого повноваження на управління, кому він довіряє прийняття рішень в Раді відповідного рівня.

Громадянин може в будь-який момент відкликати своє повноваження на управління у свого делегата.

Робота делегата оплачується. Його заробітна плата залежить від кількості делегованих йому повноважень на управління. Кількість делегованих повноважень перевіряється регулярно, наприклад, щоденно або щомісячно.

ПЛАНУЄТЬСЯ ЧОТИРИ РІВНІ ДЛЯ ДЕЛЕГУВАННЯ:

Рівень 1. Село, місто. Тобто, це селища, міська Громадянська рада.

Рівень 2. Район обласного підпорядкування. Тобто, це районна Громадянська рада.

Рівень 3. Область загальнодержавного підпорядкування. Тобто, це обласна Громадянська рада.

Рівень 4. Республіканський. Це Верховна Громадянська Рада. Наприклад, для жителів великого міста (Києва) пропонується три рівня делегування: перший - районна Громадянська рада; другий - міська Громадянська рада і третій - Верховна Громадянська Рада. Якщо буде зрозуміло, що доцільно ввести це Громадянську раду мікрорайону, то вона повинна бути введена. Ніхто також не може заборонити створення ще більш близького до громадян місцевого рівня самоврядування, наприклад, вуличної Громадянської ради або Громадянської ради невеликої територіальної громади. Може бути створена навіть Громадянська рада житлового будинку.

В ЧОМУ РІЗНИЦЯ МІЖ ГРОМАДЯНСЬКОЮ РЕСПУБЛІКОЮ ТА ДЕМОКРАТІЄЮ?

При демократії джерелом влади є все населення країни, що має її підданство. При Громадянській республіці - лише та його частина, що виконує 2-й Громадянський постулат, тобто

приймає участь в управлінні державними справами та має статус Громадянина.

Головна цінність при демократії - людина, а при Громадянській республіці - Громадянин.

При Громадянській республіці відсутній поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову. Вся влада буде підконтрольна Громадянам, тобто знаходитися в їхніх руках через систему Громадянських рад.

Ніякої незалежності суду та суддів від Громадян бути не може. Виконавча влада також має знаходитися в руках Громадян.

Тепер більш детально про сам механізм делегування за рівнями.

На будь-якому з рівнів управління членом відповідної Громадянської ради може стати кожен Громадянин зі своїм одним голосом. Іноді запитують: а що буде, якщо всі жителі захочуть піти до рад та управляти особисто? Теоретично, звісно, таке допустити можна, але практично це малоймовірно. Досвід підтверджує, що в раді треба працювати, а не просто бути, щоб бути. Прийняття рішень відбувається, як мінімум, своїм одним повноваженням на управління, а як максимум - своїм плюсом усіма делегованими повноваженнями.

Всі ці Громадянські ради можна порівняти з публічним акціонерним товариством, де Громадяни мають акції, а в нашому випадку це повноваження на управління.

Один Громадянин може бути делегатом тільки в одній з рад, в решту він повинен делегувати своїх представників. У кожного громадянина є по одному Повноваженню на управління для кожного рівня делегування.

Переделегування забороняється. Тобто делегат, якому громадянин вже делегував свої повноваження, не може їх переделегувати іншому делегату.

Система делегування має бути прозорою. Для цього буде створено публічний відкритий електронний реєстр делегатів, з конкретною кількістю делегованих повноважень, і кому вони належать. Кожен громадянин має право знати, хто і кому делегував своє повноваження.

Як часто можна змінювати свого делегата? Хоч кожного дня. Дуже важливо, і слід це зазначити, що нова система делегування абсолютно не гарантує, що всі будуть жити добре. Як Громадяни "накрутують", так і будемо жити. Головна цінність такої системи, на відміну від демократії, в тому, що Громадяни матимуть можливість реально впливати на тих, кому дають права управління країною або будь-яким регіоном. А це принципово. Це створює відповідальну владу.

Також потрібно звернути увагу на те, що можливий варіант, коли Громадянською республікою буде керувати тільки один Громадянин. Це станеться, якщо йому делегують повноваження всі Громадяни. Однак, така ситуація можлива лише теоретично. Але, якщо знайдеться особистість, котра матиме повноваження від більшості Громадян, то що в цьому поганого?

Де така система працює в світі? Ніде в чистому вигляді. Так само, як ніде, в чистому вигляді, нема монархії чи демократії. Хоча така система і працювала раніше. Історично, Громадянська республіка є правонаступником "вічової" форми правління на території стародавньої слов'янської держави. Також можна спостерігати подібну систему управління в Римській республіці (до Юлія Цезаря), козацькій республіці (Гетьманщині), так званій республіці Нестора Махна, при системі рад робітничих, селянських і солдатських депутатів до приходу до влади більшовиків, Центральної раді України, а також в Лівійській Джамахірії (номінально).

І ще потрібно додатково зазначити, що не варто плутати поняття "Громадянська республіка" і "громадянське суспільство". Громадянська республіка - це політичний устрій на основі трьох Громадянських постулатів. А громадянське суспільство - це історичний тип у розвитку людського суспільства (так каже українська Вікіпедія), а простіше кажучи, це група людей з активною громадянською позицією. Так ось, ГО «Поступ» не буде «громадянське суспільство», так як ніхто реально не може виразно пояснити, що це таке. Хоча розвинене громадянське суспільство, тобто висока активність громадян, є головною передумовою успішності побудови Громадянської республіки.

ГОЛОВНІ ЦІННОСТІ ГРОМАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ

Людина - це частина суспільства, котра користується його благами. Громадянин - це людина, яка приймає участь в житті держави. Головною цінністю в Громадянській республіці є не людина, а ГРОМАДЯНИН. Людина - істота соціальна. Вона не може нормально жити поза соціумом. Природно, чим більш здоровий спосіб життя соціуму, чим гармонійніші він розвинений, тим здоровіші і гармонійніші умови життя створюються для людини. Але сприятливі умови життя в суспільстві не є даністю. Вони не виникають самі по собі. Це є результатом злагодженої роботи багатьох людей, які живуть в такому соціумі. Звідси простий висновок - для того, щоб соціум був здоровим, щоб він створював сприятливі умови для життя людини, необхідно, щоб люди в цьому соціумі дбали про своє середовище проживання. Така турбота є природним обов'язком кожної людини в суспільстві. Так само, як є природним обов'язком для кожної людини виховання своїх дітей та утримання своїх старих батьків.

Ось саме таку людину, яка бере участь у справі управління своєю державою, ми і називаємо Громадянином. Якщо ж людина не піклується про державу, але користується її благами, то таку людину можна назвати паразитуючою (соціальним дроном або трупцем) на праці інших людей, які, на відміну від неї, піклуються про державу. Саме тому ми і вважаємо, що головною цінністю в Громадянській республіці є не людина, а ГРОМАДЯНИН, тобто людина, яка виконує функції з управління своєю державою.

Звичайно, в будь-якій державі завжди є люди, які через свої фізичні вади не можуть проявляти піклування про свою громаду. Люди похилого віку також вже часто не можуть цього робити. Але якщо держава правильно розвинена, то бере під опіку таких людей. Це є справедливим і гуманним. Точно так буде справедливим, якщо ми будемо позбавляти громадянства паразитів, які не мають бажання брати участь у колективній діяльності з розвитку і догляду за державою. Мова йде не про обмеження у таких осіб будь-яких прав на свободу, на людське до них звернення або на їх право на працю, заняття бізнесом... Ставлення до них буде приблизно таке ж, як і ставлення до іноземців.

У Громадянській республіці повинен діяти залізований принцип - РЕСПУБЛІКА ДЛЯ ГРОМАДЯНИН!

ГРОМАДЯНИН

Громадянин - це людина, яка особисто або через делегата керує своєю державою. Тобто виконує 2-й Громадянський постулат. Саме Громадянин є тим суб'єктом, від якого залежить майбутнє країни. Таким чином, упадок чи процвітання держави буде напряму залежати від ефективності Громадян в управлінні державними справами, а не від партійних груп чи олігархії.

Як може виглядати таке управління? Схем багато. Ось один з прикладів. Враховуючи сучасні технології, кожному Громадянину може бути створено особистий електронний кабінет Громадянина. Через нього Громадянину буде надана можливість делегувати повноваження на управління замість себе, або відізвавши їх. Таким чином, Громадянину забезпечується можливість контролювати роботу свого делегата з будь-якого місця і в будь-який час.

Делегат має право відмовитися від повноваження будь-якого Громадянина зі свого списку.

Повноваження на управління не може знаходитися "у повітрі". Громадянин зобов'язаний передати своє повноваження будь-якому делегату зі списку, або сам стати делегатом. Делегатом може бути кожен Громадянин. Держава забезпечує можливість Громадянам реалізувати свої права та обов'язки.

Крім права керувати державними справами, лише Громадянин матиме право бути державним службовцем. Підданий не матиме таких привілеїв. Решта вимог, обтяжень та привілеїв для Громадян буде встановлюватися Громадянським урядом.

Подальші розділи Доктрини - в наступних випусках "ГРОМАДЯНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ"

Увага! Це поки що проект другої редакції Доктрини.

Якщо у когось будуть зауваження чи пропозиції - вносьте їх до ГО "Поступ"

БАНКІВСЬКІ РЕКВІЗИТИ ГО «ПОСТУП» ДЛЯ СПЛАТИ ЧЛЕНСЬКИХ ВНЕСКІВ:

ПЛАТНИК: ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ
ПРИЗНАЧЕННЯ: ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 201_ Р.
ОДЕРЖУВАЧ: ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»
КОД ЄДРПОУ: 26089233, РАХУНОК №: 26006053170170
БАНК ОДЕРЖУВАЧА: КИЇВСЬКЕ ГРУ ПАТ КБ ПРИВАТБАНК м.КИЇВ
МФО: 321842

Газета «Громадянська республіка». Реєстраційне свідоцтво: серія KB №22202-12102ПР від 19.07.16р.

Засновник та видавець: Громадська організація «Поступ». Адреса: 04119, м. Київ-119, а/с 113.

Головний редактор: Тацій Д. М.

Редакція може не поділяти точку зору автора статті. Авторський стиль статей максимально збережений. Відповідальність за зміст та достовірність наданої інформації несе автор.

Тираж: 1401 примірників.

З питань розміщення інформації та розповсюдження звертатися на e-mail: gazeta@postup.org.ua